

Laodicéa

Tijd van tegenstellingen. Oud en nieuw, koud en warm.

Daar wilde ik even bij stilstaan.

Koud en heet.

Koud: onbewogen, hard, liefdeloos.

Heet: bewogen, zacht, liefdevol.

Meng je ze: dan krijg je lauw water, om je in leven te houden nog net voldoende, maar om van te leven, om te drinken... walgelijk, om uit te spuwen!

Nu schrijft Johannes aan de mensen uit Laodicéa. Hij wijst deze mensen op hun lauwheid.

Hij eindigt deze brief met de woorden: Die oren heeft die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.

Dus deze Johannes' brief is ook aan ons gericht.

Lezen: Openbaring 3: 14-22

STV

14 En schrijf aan den engel van de Gemeente der Laodicensen: Dit zegt de Amen, de trouwe, en waarachtige Getuige, het Begin der schepping Gods:

15 Ik weet uw werken, dat gij noch koud zijt, noch heet; och, of gij koud waart, of heet!

16 Zo dan, omdat gij lauw zijt, en noch koud noch heet, Ik zal u uit Mijn mond spuwen.

17 Want gij zegt: Ik ben rijk, en verrijkt geworden, en heb geens dings gebrek; en gij weet niet, dat gij zijt ellendig, en jammerlijk, en arm, en blind, en naakt.

18 Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, beproefd komende uit het vuur, opdat gij rijk moogt worden; en witte klederen, opdat gij moogt bekleed worden, en de schande uwer naaktheid niet geopenbaard worde; en zalf uw ogen met ogenzalf, opdat gij zien moogt.

19 Zo wie Ik liefheb, die bestraf en kastijd Ik; wees dan ijverig, en bekeer u.

20 Zie, Ik sta aan de deur, en Ik klop; indien iemand Mijn stem zal horen, en de deur opendoen, Ik zal tot hem inkomen, en Ik zal met hem avondmaal houden, en hij met Mij.

21 Die overwint, Ik zal hem geven met Mij te zitten in Mijn troon, gelijk als Ik overwonnen heb, en ben gezeten met Mijn Vader in Zijn troon.

22 Die oren heeft, die hore, wat de Geest tot de Gemeenten zegt.

HSV

14 En schrijf aan de engel van de gemeente in Laodicea: Dit zegt de Amen, de getrouwe en waarachtige Getuige, het begin van Gods schepping:

15 Ik ken uw werken, en weet dat u niet koud en niet heet bent. Was u maar koud of heet!

16 Maar omdat u lauw bent en niet koud en ook niet heet, zal Ik u uit Mijn mond spuwen.

17 Want u zegt: Ik ben rijk en steeds rijker geworden en heb aan niets gebrek, maar u weet niet dat juist u ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naakt bent.

18 Ik raad u aan dat u van Mij goud koopt, gelouterd door het vuur, opdat u rijk wordt, en witte kleren, opdat u bekleed bent en de schande van uw naaktheid niet openbaar wordt. En zalf uw ogen met ogenzalf, opdat u zult kunnen zien.

19 Ieder die Ik liefheb, wijs Ik terecht en bestraf Ik. Wees dan ijverig en bekeer u.

20 Zie, Ik sta aan de deur en Ik klop. Als iemand Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij hem binnenkomen en de maaltijd met hem gebruiken, en hij met Mij.

21 Wie overwint, zal Ik geven met Mij te zitten op Mijn troon, zoals ook Ik overwonnen heb, en Mij met Mijn Vader op Zijn troon gezet heb.

22 Wie oren heeft, laat hij horen wat de Geest tegen de gemeenten zegt.

Laodicéa, een welvarend stadje. Er werd handel bedreven in kleding, ogenzalf dat gemaakt werd in de tempel van de god Mem(?) (water) voor allerlei oogziekten, de warmwaterbronnen, waarvan het water lauw was. Door al deze dingen was het een rijk, tevreden stadje geworden. Er waren geen relschoppers of andere onenigheden, kortom, een welvarend, vredig stadje. En zo was het daar ook in de geestelijke gemeente. Vredig, rustig, geen dwaalleraars, geen onenigheid. Ze waren zeer tevreden, over hun geestelijke welstand. Ze dachten: God zal ook wel zeer tevreden over ons zijn. En daarom waren ze er ook helemaal niet bang voor dat God al hun werken wist. Integendeel, ze vonden het prachtig.

Christus oordeel viel daarom wel heel anders uit dan men verwachtte.

Namelijk, jullie zijn noch koud noch heet!

Waren jullie maar koud of heet!

Een 'koud' mens, een vijand van God kan immers tot bekering worden gebracht, bijv. Paulus; eerst vijand, later één van de ijverigste apostelen.

En als iemand heet is, dan is het goed.

Maar geen van beide zijn de mensen uit Laodicéa. Nee, ze zijn lauw!

En daar walgt God van. Hij zal ze uitspuwen.

De Laodiceeërs beseffen door hun rijkdom niet dat ze rampzalig arm zijn. Dat ze in de allerdiepste nood verkeren, dat ze zich zelf bedriegen!

Laodicéa toen – Kootwijkerbroek nu.

Hoe zijn wij? Koud of heet?

Zijn we juist niet vaak te vergelijken met Laodicéa? Zijn we niet zeer tevreden over onze geestelijke welstand, welstand naar onze menselijke begrippen wel te verstaan.

Vinden we het niet prachtig als de kerk 1e Kerstdag 's morgens uitpuilt van de mensen. Dat ze zelfs twee rijen dik op 't podium voorin de kerk zitten? Met de gedachte: God zal wel tevreden over ons zijn.

Is dat onze geestelijke welstand: naar de kerk, catechisatie, club, Kompas en verder op onze lauweren rusten? Is dat juist onze lauwheid niet?!

Koud – dus een vijand van God – willen we ons vaak toch niet noemen. Nee, dat niet.

Heet – dus een ware gelovige – vinden we vaak ook te hoog gegrepen.

Dan toch lauw? Ik denk maar al te vaak!

Maar gelukkig, we kunnen van onze lauwheid afkomen!

God zei: "Ik zal je uit Mijn mond spuwen", maar doet dit nog niet gelijk. Hij roept zelfs die lauwen tot bekering. Hij is niet uit op het omkomen van deze mensen, daar heeft Hij geen lust in, ook al zijn ze aller onsympathiekst.

Nee, Hij nodigt deze mensen uit om zaken met Hem te doen. Hij heeft ook kleding, ogenzalf en goud aan te bieden, Hij wil graag iedereen geven wat hij of zij nodig heeft voor z'n leven. Hij staat aan de deur en Hij klopt. Hij roept om binnengelaten te worden. Telkens weer. Hóór je dat? Hoor je Zijn kloppen?

Wie zijn hart opent voor Hem, wie de Heere erkent en Hem laat heersen in Zijn leven, diegene kan de lauwheid overwinnen.

Maar, zeg je: 't Is toch om moedeloos van te worden. God zegt: "Ik klop, doen dan open!" En wij zijn zelfs niet in staat om open te doen.

En toch vraagt Hij het aan je: "Doe open".

Hoe dan? Door slechts één middel: het gebed. Door te bidden: Heere, opent U mijn hart, maakt U mijn hart heet.

Te moedeloos om er aan te beginnen?

Je kunt het toch niet, je wordt toch van heet steeds weer lauw. Al die teleurstellingen. Waar begin ik aan?
Misschien vraag je je dat wel af, waar begin ik aan!
Maar kijk eens verder. Denk eens verder.
Waar eindig ik mee!
Dát weegt toch tegen alles op?!

Durf jij het aan?
Durf jij het aan kleding, ogenzalf en goud van Hem te kopen?
Durf jij het aan?
Durf jij nu min of meer kleine teleurstellingen te overwinnen?
Durf jij het aan?
Óf: Durf je het aan straks voor de allergrootste teleurstelling te staan?

Durf je dát aan?

Openb 3 - Laodicea

Tijd v tegenstellingen Oud + Nieuw
~~Oud, warm, koud, hard~~ ~~Tijd, hard, koud~~

koud en warm
Daar wilde ik ^{een bij stilstand} ~~het ook~~ ~~lezen~~

Koud en ~~hard~~ ~~leest~~
Koud: onbewogen, hard, liefdeloos
~~leest~~ ^{leest} warm: bewogen, zacht, liefdevol,
~~tot liefde tot God~~ ~~vrij~~

meng je ze: dan krijg je "lauw" ^{water}
om je ^{in leven} ~~te~~ te houden nog net ^{houdende} ~~leest~~
~~leest~~, maar om van te leven, om te
drinken... welgetijde, om uit te ^{win} ~~spuigen~~!

Nu schryft ~~waarschijnlijk~~ ^{op} Johannes ^{aan} de
mensen uit Laodicea. ^{Hij wijst op zijn kennis} ~~hierop~~ ^{Op deze}
drie mensen uit ~~Laodicea~~ ^{op hun kennis}

Hij eindigt deze brief met de woorden:
Die oren heeft die boren, wat de Geest tot de
Gemeenten zegt: Dus ~~de~~ ^{deze} ~~de~~ ^{deze} Johannes' brief
is ook aan ons gericht

12 Feb Openb 3 : 14-22

H

Laodicea, een welvaarend stadje. Er werd handel
 bedreven in beleding, ogenzelf dat gemaakt werd
 in de tempel vd God Mem voor allerlei ogerichten,
 de warmwaterbrouwen, waarvoor het water lauw
 was. Maar al deze dingen was het een
 rijk, te vreden stadje geworden. Er waren geen
 veldschoppers, ^{of andere oprijgers} voortan een welvaarend vreedig stadje.
 En zo was het daar ook in de geestelike
 gemeente. Vreedig, rustig, geen ^{dingden} veldschoppers,
 geen onenigheid, ze waren zeer te vreden, over
 hun geestelike ^{welstand} niet ~~in het minst~~ over zichzelf.

Ze dachten: God zal ^{ook} wel zeer te vreden
 over ons zijn. En daarvan ^{waren} vanden ze ~~ook~~ ook
 helemaal niet ^{bang voor} dat God al hun werken wist.
 Integendeel, ze vonden het prachtig.

~~En jij, ^{hoe} weet jij het dat God al jouw werken weet?
 Bevestigend? of onverschillig in die zin voor:
 nou God weet toch alles van mij, heb ik er
 ook niet mee bij hem mee om te komen,
 heb ik niet meer te breiden, beuwt te
 komen. Nij weet het toch? ^{onverschillig}.~~

~~De laodiceërs waren er inig niet bang
 voor, ze vonden het integendeel prachtig.
 Christus oordeel viel daarvan wel heel anders
 uit dan men verwachtte.~~

Wl, Jullie zijn noch koud noch heet!

~~Waarom jullie maar koud of heet!~~

~~Koud zijn wil zeggen vijand van God~~

~~heet zijn de echte geloofgen, van wie men~~

~~hart brandt van liefde voor hem & Here.~~

Waarom jullie maar koud of heet!

Een koud mens, een vijand ^{van God} kan immers tot bekering worden
gebracht, bv Paulus; eerst vijand, later
een vd ijevrigste apostelen

En als iemand heet is, ~~brandend van liefde~~
~~tot de Here~~, dan is het goed.

maar geen van beide zijn de oerzaken uit
laodicea. Nee, ze zijn lauw!

En van ~~laune~~ ~~waar~~ daar walgt God van.
Hij zal ze uitspuwen

De laodicea^{ers} beseffen door hun rijkdom niet
dat ze ~~is~~ rampzalig arm zijn. Dat ze in
de allerdroopste nood, ~~elk~~ verkeren,
dat ze vdi zelf bedriagen!

→ laodicea toon. - Kootwijkerbroek nr.

~~Ja vs 12 staat. Die over leeft die here,~~
~~wat de Geest tot de Gemeente zegt~~

~~Dus iedereen die dit heet of koud,~~

daar geldt het ook voor het ~~geen dat~~
~~Johannes schrijft~~. Dus ook voor ons.
~~maar zeg~~ Hoe zijn wij? Koud of heet?

Es zijn we juist niet vaak te vergelijken
met Laodicea? Es zijn we niet zeer
tevreden over onze geestelijke welstand, ^{welstand} maar
onze menselijke begrippen wil te verstaan.

Under we het niet prachtig als de kerke
te kerstdag 's morgens uitpuilt van de mensen

Dat ze ^{zelf} twee rijen die op 't podium
voorn de kerke zitten? met de ^{gedachte} God zal ^{al} tevreden ^{over ons}

Is dat onze geestelijke welstand: naar de ^{Wij}

kerke, catechese, club, kouspas en verder
op onze lauwere rusten! Is dat juist
onze ~~geestelijke~~ laauheid niet?!

Koud ~~zijn~~, - dus een vijand van God - willen
we ons vaak heel niet noemen. Nee dat niet.

~~maar~~ heet - dus een ware glouige - under we
vaak ook te hoog gegrepen.

En daar komt dan ~~naar~~ bij dat het
aanvullend voor ons is om heet te worden, te zijn,
te blijven, om niet lauw te worden.

~~Maar~~ dat een reden om er maar geleed
niet aan te beginnen? God? Nou wij?

Dan toch lauw? Ik denk maar al te vaak!

~~Maar~~ maar gelukkig, we kunnen voor onze
laauwheid afkopen? ~~Hoe?~~

~~Dat blijkt uit vs 10, daar blijkt de~~
~~rijken van grnade van onze Heere,~~
~~de onrechtge ontfenning.~~ ^{God} Hij zei:

"Ik zal je uit mijn mond spreken",
maar dat dit nog niet gelijk. Hij roept
zelfs die lauen tot beleving. Hij ~~is~~ ~~is~~
niet op uit op het ontkomen van deze wonden,
daar heeft hij geen last in, ook al zijn ze
alleen sympathisch.

Nee, hij ~~wordt van goud dat men te liegen~~
nodigt deze wonden uit om zeilen met hen
te doen. Hij heeft ook leiding, opzalf en
goud aan te bieden. Hij wil graag iedereen
open wat hij of zij nodig heeft voor z'n leven.
Hij slaat aan de deur en hij klopt. Hij roept om
binnengelaten te worden, telkens weer. Hoe is dat?
Hoe je zijn kloppen?

~~Als~~ wie zijn hart opent, ^{voor hen,} wie de Heere evert
en hem laat horen in zijn leven, ~~met die~~
~~zal de Heere waarheid laten,~~ diegene kan de
laauwheid overwinnen, ~~door de H. J.~~

~~Maar zeg je~~ : ~~je wordt van het~~

~~Koud / heet
 teleurstellingen in dit leven
 raad je aan
 Wacht je niet aan
 de teleurstellingen in dit
 leven met hem.
 of wacht je op de allerbijzondere teleurstelling
 dat je dat aan?!~~

~~Onnooptijd voor ons
 om heet te leven om niet lauw te worden.
 Daarom een vreden om er maar helemaal
 niet aan te beginnen God ^{voor mij?} Nee dank je wel.~~

maar zeg je: 'Ik ~~will~~ ^{zich} ~~aan~~ ^{aan} worden los van te
 worden. God zegt: 'Ik loop, doe dan
 open! En ^{wij zijn} ~~het~~ ^{het} zelfs niet in staat om
 open te doen.
 En toch vraagt hij het aan je: "Doe open".
 Hoe dan? ~~Daarom~~ over slechts één middel:
 het gebed. hoor te bidden: Heere, open
 u mijn hart, ~~maakt u mijn hart vry~~
 maakt u mijn hart ~~is~~ heet.

te waddelous om er aan te beginnen?

Je kunt het heel niet, je wilt toch van heel steeds weer terug. Al die

teleurstellingen. Waar begin ik aan?

Waar begin ik aan?

Waar begin ik aan!

Waar ligt een vader. Neuk een vader.

Waar eindig ik mee!

Dat weegt toch tegen alles op! ~~Waar~~

~~kan men er toch overwinnen, al die andere~~
~~merkelijke teleurstellingen, stopt!~~

Durf je het aan?

" " " " ^{leiding, opvalt en}
" " " " goud van hem te kopen.

" " " " nu om of man lelerae teleurstellingen te overwinnen.

of "Durf" je het aan strakes voor de
allegrootste teleurstelling te staan?

~~Durf je dat aan, te taak te op?~~

Durf je dat aan?